

Музичка салата

Во што се разликува музичката од македонската салата?

Музичката е хомогена, пригодна (односно прилагодлива) за сите јадења, сите годишни времиња, сите режими и многу ретко го загорчува вкусот.

Морам да кажам дека овој кулинарски текст е поттикнат од мојата ќерка, која ни држи на сите лекции и на која имам влијание колку младата месечина на сомнабулните невени. И покрај неколкуте илјади вработени во музичкиот сектор, кои се една потенцијално голема политичка сила, Румена најде да ги опоменува за ситуацијата со туристичкото лето во Охрид.

И кој сега да се расправа среде август за кадровската в.д. политика, управните одбори, кога можеме да си споделуваме слики од странство, да си ставаме честитки за новите функции, во кои ќе се вклучат и оние кои тврдокорно беа на првите линии во изминатата, една од најуспешните, декади на музичката култура.

Мојот проблем во изминатиов период (и не само мојот, туку и на цела низа други) што мора да кутиме за да му дадеме шанси на доенчето да излезе од повоите и да почне да оди. Уште повеќе ме закопа Синоличка кога напиша дека ме нема во ниедно тело на Министерството. И што да направев во поддршка или контра одговор, ќе морав да се уморам од објаснувања, бидејќи исходот е ист. Арно ама, низата назначувања ме претрчаа и мора да се дереме, посебно кога видовме дека веќе две и пол години (и кај претходната власт за прв пат) ако не се дере доенчето мајката не го крева (студентите беа први што ја одржаа оваа лекција за законот за екстерното, во која имаше и повеќе мои студенти што покажаа дека не се дел од онаа бљуткавата музичка салата).

Најпелинавиот дел од оваа ново исецканата се додатоците и импровизациите.

Новиот кувар смета дека нема врска што ќе се стави, па тоа е салата, не е главното јадење, додаток, ќе помине било како. Ама не е така. Имате вегетаријанци што само тоа ќе го јадат, меѓу нив е и огромниот музички сектор кој рани многу семејства.

Некој заборава во кроењето на македонското културно мени дека трите музички факултети во Македонија исфрлаат над стотина дипломци секоја година, далеку повеќе од заедно сите останати гранчиња (драмски и ликовни). Тука

Министерството заборава дека е само вратар меѓу мене и моите нарачки за јадења од моите пари и сопственикот на крчмата со кувари и келнери, кој некој го најмил да го одржува редот, а не да располага со мојот новчаник и уште помалку на новчаникот на крчмарот, само што за жал обезбедувачот сега стои на врата и не ме пушта да излезам и да одам во друг ресторан.

Пред точно 18 години си поднесов оставка како Претседател на првиот Совет за култура на Министерството и си го повлеков ораториумот од отворањето на Охридско лето, зашто беше назначен директор на најзначајната меѓународна манифестација со средно стручно образование. Од музичката салата не добив никаква поддршка, единствено мојот драг професор Томислав Зографски исто си го повлече делото кое требаше да се изведе на фестивалот. Пред четири години си поднесов уште една оставка кога беше донесен новиот Закон за авторски и сродни

права, од функцијата Претседател на Собранието на ЗАМП и се разбира пак си останав сам (дури добив и една честитка дека добро сум направил!).

И сега со громогласната најава на Министерството дека тој закон не чинел и дека ќе се прави нов, пак ги гледам истите луѓе на ТВ, си седат во комисиите што ќе го прават. А и како да не седат, што им фали, тие се професионалци, како сите оние национални уметници, меѓу кои е најбројна страдната ни музичка фела, кои ни ја слават страдната ни Македонија (со наши пари) низ светот, па немаат сила уста да отворат овде (освен кога ќе бидат дополнително стимулирани за огромниот напор што треба да го направат).

Ама не се само тие. Изминатата декада навистина многу се вложи во музичката култура, од нарачки на дела, дури и во популарните жанрови, до вработувања, плати, шетања, коктейли, приеми кај претседателот и премиерот, национални уметници, национални пензии, изградба на Филхармонија, нешто невидено досега. Затоа клучните шест институции на државната цицка: ФМУ (плус новоотворените), Филхармонија, МОБ, СОКОМ, Танец и Охридско лето (и се разбира уште некои поситни), беа крајно задоволни на браниците на културната политика. Се разбира институциите се само аватари на оние што ги водеа и тоа не само на првите позиции, туку и сите оние околу нив, кои ги знаеме, плус се испосликани на социјалните мрежи, и чекаме да видиме како со онаа познатата детска фаца кога ќе се направи беља, ќе се појават како киселина во новата салата.

Затоа, аман, доста! Вратарот треба да си сфати дека не му е функцијата да селектира кого ќе пушти, туку да ја чува крчмата од пијаници и криминалци. Сите, со крајно опулени очи го гледаме како си ја врши работата, а во моментов очигледно утка.

Ние сме толку колку што сме, ама не сме малку, и многу сум убеден дека во моментов има доста кадар кој може да ја зачини и да 'и ја врати свежината на македонската музичка салата. И во неа секој зачин си има и место и ред по кој се става. Има толку познати и успешни кујни од кои само треба да ги земеме искуствата (посебно оние за менаџментот, кои се одлично разработени). А во моментов има една цела низа средовечни кувари кои се одлични готвачи, кои прошетале и виделе, прочитале на странски јазици, имаат дипломи, магистериуми и докторати. И баш ми е гајле од која кујна доаѓаат, сите ќе станат функционални кога ќе им се даде тенџерето во рака.

И уште нешто; оваа мирната музичка фела, знае да стане многу гадна кога длабоко ќе и се брцне во џебот; сме виделе и штрајкови и селски буни. Досега беше милениче, ама се сомневам дека конечно објективниот државен буџет ќе може така штедро да ги гоштева.